

INICI PROJECTE EDE MONTORNÈS – ESPAI DE DEBAT EDUCATIU

ACTA REUNIÓ 11 DESEMBRE 2015

Assisteixen:

Diputació de BCN: M. Jesús Comelles i Pili Garcia

Poble de Montornès: un total de 15 participants adults, d'àmbits i realitats diverses, i 6 infants, atesos per l'esplai Panda.

Es fa una introducció del debat, recordant el tema triat i l'objectiu del treball amb la mirada de consensuar criteris educatius i mostrar a la ciutadania allò acordat a final de curs. L'objectiu és involucrar a diferents agents i serveis, a més de a les famílies, per tal que es facin seu el discurs i anar tots a la una en qüestions educatives. Tant des de pediatria com de l'esport es pot demanar a la canalla si es fa la motxilla d'esport i demostrar a infants i joves la complicitat i coordinació entre les famílies i professionals.

Es va plantejar que seria important no veure l'autonomia sols per les conductes que demanem a la canalla sinó que és una actitud i manera de fer, veure el lloc on s'està i per tant com a eix educatiu de llarga durada.

Es va donar un document en que hi ha possibles factors educatius per veure la seva relació amb l'autonomia i de quina manera es podia fer possible l'aprenentatge.

El debat se centra en la necessitat de crear condicions per afavorir l'autonomia basades en la confiança en que la canalla pot respondre de forma apropiada.

Partim de la capacitat dels infants per adoptar diferents rols, en funció dels adults de referència que tinguin davant o de les normes establertes dels diferents espais educatius en els que van creixent.

Acordem que és una bona cosa que els infants tinguin aquesta capacitat, els ajuda a créixer i a comprendre les diferents realitats en les que han d'interactuar.

Això comporta deixar un espai de llibertat que facilita la resposta de la canalla i que afavoreixi la seva participació.

Per tant no es tracta de control per evitar les conseqüències, sinó d'afavorir que entenguin les repercussions del què fan i el què no fan. Serà de la manera que poden aprendre i això cal fer-ho des de les primeres edats, perquè també les repercussions són menors.

Ajuntament de
Montornès del Vallès

El debat aborda com alguns infants petits poden adoptar actituds “de tirania” si els adults actuem com a “servidors”, sobretot amb els avis i àvies, que en els darrers anys estan tenint una càrrega de criança força intensa. L’infant sap molt bé què espera i què necessita de cada un/a dels adults del seu entorn. El que és important és que tingui clar que els adults de referència a casa són els pares i a l’escola són els mestres.

Una altra idea que va aparèixer durant debat, són algunes etiquetes que posem a la canalla com ara: “l’infant desafiant” quan no encaixa en el sistema educatiu. Per a que un infant sigui autònom, és important que sigui tingui un espai per poder aprendre a decidir dins d’uns límits establerts per l’adult de referència.

Les persones adultes professionals i la família ha de posar les condicions adequades, valorar l’aprenentatge escolar i afavorir que l’infant pugui complir amb les seves obligacions, com ara fer els deures. Cal que sigui el propi infant el que ho resolgui, per tal de fomentar l’autonomia i la responsabilitat.

És important ser conscients que els adults no tenim resposta immediata davant de totes les situacions, i que ens hem de donar el temps per pensar el que direm a la canalla. Alhora, cal separar la qüestió professional de la personal, ja que una persona que sàpiga molt bé la teoria o que es dediqui al món educatiu, pot tenir les mateixes dificultats que qualsevol altra família vers l’educació dels propis fills i filles.

El debat deriva en la forta vinculació que els infants tenen amb la família biològica, com a vincle d’identitat i es posen de manifest els diferents escenaris que es poden donar quan un infants no coneix als seus pares biològics o no els ha pogut conèixer per diferents motius. Això porta a que cal no desprestigiar a la família.

Es manifesta la necessitat que els pares i mares que decideixen ser-ho ho exerceixen de forma conscient, fet que no vol dir que hi hagi un judici de valor a les persones adultes.

L’escolarització dels fills i filles esdevé una oportunitat per participar i integrar-se en el procés educatiu d’aquí la importància de les relacions família i escola..

S’exposen a grans trets les tres grans etapes del desenvolupament de la canalla per afavorir la comprensió de les reaccions:

- 1.fins els sis anys l’infant té la necessitat d’autoafirmació,
- 2.dels sis als onze anys hi ha una època de “relaxació”,
- 3.dels onze endavant l’infant es comença a qüestionar tot de nou,
- 4.entre els setze i disset anys podríem parlar de la segona adolescència, en la que acostumen a ser més “raonables” i
- 5.finalment a partir dels vint i quatre o vint i cinc anys se n’adonen que els hi va anar molt bé l’acompanyament rebut pels pares.

S'ha insistit en que, malgrat com és lògic partim d'exemples propis, de les experiències de les persones que hi ha a la reunió cal fer una mirada més ampla que porti a un CRITERI, que és el que d'alguna manera permet resoldre situacions generals i sobre tot guia les respostes i arguments adults que es poden donar als diferents contextos en els que es troba la canalla. La família resoldrà les situacions com cregui o com pugui segons el moment, però les idees i el que es vol transmetre a la canalla és el que dóna sentit a la idea educativa.

La sessió finalitza amb un pica-pica i una estona de debat i relació informal entre les persones assistents.

Ens emplacem a la propera trobada, el divendres 15 de gener, a les 18.30h a la sala d'actes de la Biblioteca.